Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası

Kanako Abe
şef

Ozan Sarıtepe
gitar

SEVGİLİLER GÜNÜ KONSERİ

ANA SPONSOR

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Telsim
Vodafone Grup Şirketi

Doğu Akdeniz Üniversitesi

Sevgili Dinleyicilerimiz,

Her geçen gün aramıza katılan yeni dinleyicilerimizi görmekten büyük mutluluk duyuyoruz. Alkışlarınız ve desteğiniz bizim için çok değerli.

Konserlerimiz sırasında ses ve görüntü kaydı yapıldığını sizlere hatırlatmak isteriz. Bazı eserlerin birkaç bölümden oluştuğunu göz önünde bulundurarak, eserin tamamlanmasını beklemeden alkışlamamanız önemlidir.

Ayrıca, konser atmosferini korumak ve hep birlikte müziğin keyfini tam anlamıyla yaşamak için, konser boyunca cep telefonlarınızla fotoğraf veya video çekmemenizi rica ederiz.

KKTC Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası

Dear Audience Members,

We are delighted to welcome new listeners to our performances every day. Your applause and support mean a lot to us.

We would like to remind you that sound and video recordings are made during the concert. Since some pieces consist of several movements, it is important to avoid applauding until the piece is fully completed.

Additionally, to maintain the concert atmosphere and ensure everyone can fully enjoy the music, we kindly ask that you refrain from taking photos or videos with your cell phones during the concert.

TRNC Presidency Symphony Orchestra

YILLAR SİZİNLE BİRLİKTE SENFONİYE DÖNÜŞÜYOR

71 yıldır Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde hizmet veren Türkiye İş Bankası, KKTC Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ana sponsorluğuyla sanatın ve kültürün sesine eşlik ediyor.

Konser Programı
Concert Program

G.Rossini
İpek Merdiven Uvertürü
La scala di seta Ouverture

E.Visser
“Melekle Mücadele” Gitar Konçertosu
“Gevecht Met De Engel” Concerto for Guitar

Allegro con fuoco
Andante
Allegro moderato

Ara | Intermission

G.Bizet
Carmen Süit No.1
Carmen Suite No.1

Prelude
Aragonaise
Intermezzo
Seguedille
Les dragons d’Alcala
Les Toreadors

Carmen Süit No.2
Carmen Suite No.2

Marche des contrebandiers
Habanera
Nocturne
Chanson du Toreador
La Garde Montante
Danse Boheme

Kanako Abe, *şef*

Kanako Abe, *şef*

Lahey (Hollanda) merkezli Kanako Abe, çağdaş müzik repertuvarının önde gelen uzmanlarından biri olarak büyük takdir görmektedir. 200'den fazla eserin dünya prömiyerini gerçekleştirmiş; Michael Jarrell, Jonathan Harvey ve Michael Lévinas gibi dünyaca ünlü bestecilerle iş birliği yapmıştır.
2019 yılından bu yana, dünyaca ünlü "Toru Takemitsu Bestecilik Ödülü" kapsamında düzenli olarak davet edilmekte ve jüri bestecileri Philippe Manoury (2019), Pascal Dusapin (2021) ve Georg Friedrich Haas (2025) yönetiminde dört finalist eserin dünya prömiyerini Tokyo Filarmoni Orkestrası ile gerçekleştirmektedir.
Festival Archipel (Cenevre), Biennale (Venedik), Festival Musica (Strazburg), Wiener Festwochen (Viyana) ve Seoul Performing Art Festival (Seul) gibi önemli festivallerde sahne almıştır.
2022 yılında, Bushra El-Turk'ün Woman at Point Zero adlı yeni operasının dünya prömiyerinin şefliğine atanmış; ardından Festival d'Aix-en-Provence ve Royal Opera House'daki ilk çıkışlarını da içeren dünya turnesini yönetmiştir.
Kanako Abe, Paris Ulusal Müzik ve Dans Konservatuvarı'nda (CNSMDP) şeflik, kompozisyon ve eşlik alanlarında 7 ödül kazanmış; Tokyo Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde kompozisyon diploması almıştır. Şeflik alanındaki mentörleri arasında Zsolt Nagy, Fabio Luisi ve Etienne Siebens bulunmaktadır. Bu sağlam akademik altyapı, onu çağdaş müzik şefliği konusunda uzmanlaştırmanın yanı sıra klasik

repertuvara da yenilikçi bir yorum vizyonu kazandırmıştır.
Kanako Abe halen Fransa'daki Orchestre Symphonique des Dômes ve Hollanda'daki Ensemble Orochi'nin Sanat Direktörlüğünü; Reisorkest Arnhem'in Daimi Şefliğini; ayrıca Tokyo Ensemble Factory ve Ensemble Muromachi'nin (Japonya) Müzik Partnerliğini yürütmektedir.
2014 yılında Endonezya'nın Yogyakarta kentinde, ülke tarihinin ilk gençlik orkestrası olan Indonesian Youth Symphony Orchestra'yı kurmuş ve müzik direktörlüğünü üstlenmiştir.
Şeflik kariyerine CNSMDP'de öğrenim görürken başlamıştır. 2005 yılında çağdaş müziğe adanmış bir oda orkestrası olan "Ensemble Multilatérale"i kurmuş ve 2014 yılına kadar müzik direktörlüğünü sürdürmüştür. 2008–2010 yılları arasında Opernhaus Zürich ve Opéra National de Montpellier'de yardımcı şef olarak görev yapmış; Fabio Luisi, Enrique Mazzola, Lawrence Foster ve Alain Altinoglu gibi şeflerle birlikte çalışmıştır.
Orchestre de la Garde Républicaine, Orchestre de Chambre de Genève, Orchestre National d'Ile de France, Orchestre de Chambre Nouvelle-Aquitaine, Orchestre National de Montpellier, Romanian National Radio Symphony Orchestra, New Japan Philharmonic, Tokyo Philharmonic, Osaka Philharmonic ve Nagoya Philharmonic gibi orkestralar tarafından konuk şef olarak davet edilmiştir.

2025 yılında Dutch National Opera, Tokyo New National Theater, Finnish National Opera ve Londra'daki Barbican Centre'da ilk kez sahneye çıkacaktır.

Besteci olarak ise, Yokohama Minato Mirai Hall tarafından sipariş edilen bir senfonik eser üzerinde çalışmaktadır. Eser, Kasım 2025'te Kanagawa Filarmoni Orkestrası tarafından, kendi şefliğinde dünya prömiyerini yapacaktır.

Kanako Abe, Association Franco-Japonaise de la Musique Contemporaine'in başkanıdır.

Resmî web sitesi: https://www.kanakoabe.com

Kanako Abe, *conductor*

Based in Den Haag (Netherlands), Kanako Abe is highly acclaimed as a specialist of contemporary repertoire. She premiered more than 200 pieces and works in collaboration with worldwide renowned composers like Michael Jarrell, Jonathan Harvey, Michael Lévinas. Since 2019, she is regularly invited as the conductor of world famous “Toru Takemitsu Composition Award” to conduct Tokyo Philharmonic the world premiere of 4 finalists’ work under the jury composer Philippe Manoury (2019), Pascal Dusapin (2021) and Georg Friedrich Haas (2025). She has already performed at Festival Archipel (Genève), Biennale (Venezia), Festival Musica (Strasbourg), Wiener Festwochen (Vienna), Seoul Performing Art Festival (Seoul). In 2022, she was appointed as the conductor of the world premiere and following world tour including her debut at Festival d’Aix-en-Provence and Royal Opera House with Bushra El=Turk’s New Opera Woman at Point Zero.

Kanako Abe obtained 7 prizes related to conducting, composition and accompaniment at Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris (CNSMDP) and a diploma in composition at Tokyo University of Arts. Her conducting mentors are Zsolt Nagy, Fabio Luisi and Etienne Siebens. This basic background not only puts her into the expert on conducting of contemporary music but also gives her the renovative vision of interpretation on classical repertoires.

Kanako Abe now holds a position of Artistic Director of Orchestre Symphonique des Dômes (France) and Ensemble Orochi (NL), Resident Conductor of Reisorkest Arnhem, as well as Music Partner of Tokyo Ensemnable Factory and Ensemble Muromachi (Japan). In 2014, she founded in Yogyakarta, Indonesian Youth Symphony Orchestra, the first youth orchestra in the history of Indonesia and became its Music Director.

Kanako Abe started her career as a conductor while she was studying at CNSMDP. In 2005, she founded ‘Ensemble Multilatérale’, a chamber orchestra for contemporary music, and held the position of music director until 2014. From 2008 to 2010, she was also in the position of assistant conductor at Opernhaus Zürich and Opera National de Montpellier working with such conductors as Fabio Luisi, Enrique Mazzola, Lawrence Foster, Alain Altinoglu.

Kanako Abe was invited to conduct from the orchestra such as Orchestre de la Garde Républicaine, Orchestre de Chambre de Genève, Orchestre National d’Ile de France, Orchestre de Chambre Nouvelle-Aquitaine, Orchestre National de Montpellier, Romanian National Radio Symphony Orchestra, New Japan Philharmonic, Tokyo Philharmonic, Osaka Philharmonic, Nagoya Philharmonic and more.

In 2025, she makes her debut at Dutch National Opera, Tokyo New National Theater, Finnish National Opera and Barbican Center, London. As a composer, she is currently composing a

symphonic work commissioned by Yokohama Minato Mirai Hall where the work will be premiered in November 2025 by Kanagawa Philharmonic Orchestra under her own conducting.

Kanako Abe is president of Association Franco-Japonaise de la Musique Contemporaine.

official website : https://www.kanakoabe.com

Ozan Sarıtepe, *gitar*

Ozan Sarıtepe, *gitar*

Ozan Sarıtepe, 1982 yılında Diyarbakır'da doğdu. Müziğe olan tutkusu, genç yaşta gitarla buluşmasıyla şekillendi. Antalya Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nde Aynur Okay ve Dursun Öner ile başladığı yolculuğunu, Cihat Sağol'dan aldığı flamenko dersleriyle derinleştirdi. 2000 yılında Gazi Üniversitesi Müzik Öğretmenliği Bölümü'ne girerek Murat Yücel ile gitar eğitimini sürdürdü. 2002'de Hollanda Rotterdam Konservatuvarı'na kabul edilerek Uruguaylı usta gitarist Jorge Oraison'un öğrencisi oldu. 2006'da Hollanda Kraliyet Konservatuvarı'na girerek Enno Voorhorst'un master sınıfında eğitim gördü. Aynı yıl Almanya'daki saygın Koblenz Gitar Akademisi'ne kabul edilerek Aniello Desiderio ile çalışma fırsatı buldu. Koblenz Gitar Akademisi giriş resitalinde gösterdiği üstün başarı, ona 15., 16. ve 17. Uluslararası Koblenz Gitar Festivalleri'nin sahnelerini açtı. 16. festivalde Alvaro Pierri ve Shin Ichi Fukuda gibi dünyaca ünlü gitaristlerle aynı sahneyi paylaşarak Joaquín Rodrigo'nun ölümsüz eseri Concierto de Aranjuez'i seslendirdi. 2017'de yayımladığı Sonidos de Paisajes adlı ilk albümü, Classical Guitar Magazine tarafından yılın favori on albümü arasına seçildi. Ozan Sarıtepe, müziğiyle kültürler arasında köprüler kurmayı sürdürmekte; aynı zamanda Uluslararası Kuzey Kıbrıs Gitar Festivali'nin sanat yönetmeni olarak klasik gitara olan katkılarına devam etmektedir.

Ozan Sarıtepe, *guitar*

Ozan Sarıtepe was born in 1982 in Diyarbakır. His passion for music took shape when he encountered the guitar at a young age. He began his musical journey at Antalya Anatolian Fine Arts High School with Aynur Okay and Dursun Öner, and deepened it with flamenco lessons from Cihat Sağol. In 2000, he entered the Department of Music Education at Gazi University, where he continued his guitar studies with Murat Yücel. In 2002, he was admitted to the Rotterdam Conservatory in the Netherlands, becoming a student of the renowned Uruguayan guitarist Jorge Oraison. In 2006, he entered the Royal Conservatory of The Hague, studying in the master's class of Enno Voorhorst. That same year, he was accepted into the prestigious Koblenz Guitar Academy in Germany, where he had the opportunity to study with Aniello Desiderio. His outstanding success in the entrance recital at the Koblenz Guitar Academy earned him invitations to perform at the 15th, 16th, and 17th International Koblenz Guitar Festivals. At the 16th festival, he shared the stage with World renowned guitarists Alvaro Pierri and Shin Ichi Fukuda, performing Joaquín Rodrigo's timeless masterpiece Concierto de Aranjuez. In 2017, he released his debut album Sonidos de Paisajes, which was selected by Classical Guitar Magazine as one of the year's top ten favorite albums. Continuing to build bridges between cultures through his music, Ozan Sarıtepe also serves as the artistic director of the International North Cyprus Guitar Festival, further contributing to the world of classical guitar.

YILLAR SİZİNLE BİRLİKTE SENFONİYE DÖNÜŞÜYOR

71 yıldır Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde hizmet veren Türkiye İş Bankası, KKTC Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ana sponsorluğuyla sanatın ve kültürün sesine eşlik ediyor.

Gioachino Rossini, La Scala di Seta “İpek Merdiven”

La Scala di Seta, Gioachino Rossini’nin 1812 yılında, henüz 20 yaşındayken bestelediği tek perdelik bir farsa comicadır(kısa komik opera). Eserin librettosu, Rossini’nin daha önce L’inganno felice ve daha sonra Il signor Bruschino operalarının da metnini yazmış olan Giuseppe Maria Foppa tarafından kaleme alınmıştır. Opera, Rossini’nin Venedik’teki Teatro San Moisè için bestelediği beş fars operadan biridir. Bu grup ayrıca La cambiale di matrimonio, L’occasione fa il ladro, L’inganno felice ve Il signor Bruschino eserlerini içerir.

Eserin prömiyeri 9 Mayıs 1812 tarihinde Venedik’te yapılmış ve dönemin seyircisi tarafından büyük ilgiyle karşılanmıştır. Rossini, prömiyerin ertesi günü annesine yazdığı mektupta, “Uvertürden finalin son notasına kadar bitmek bilmeyen alkışlar yükseldi” sözleriyle bu başarısını dile getirmiştir. Ancak opera, kısa süre sonra repertuvardan çekilmiş, uzun yıllar sahnelenmemiş ve ancak İkinci Dünya Savaşı sonrasında yeniden keşfedilerek opera dünyasına kazandırılmıştır. Buna karşın, eserin uvertürü, enerjik yapısı ve parlak orkestrasyonu sayesinde her zaman senfonik repertuvarda popülerliğini korumuştur.

La Scala di Seta, Rossini’nin daha dört yıl sonra besteleyeceği başyapıtı Il Barbiere di Siviglia’nın habercisi niteliğindedir. Uvertürde yer alan canlı ritimler, akıcı sekizlik notalar, sade armonik

yapı ve ünlü “Rossini crescendosu”, bestecinin ilerleyen yıllarda ustalıkla kullanacağı komik anlatım tekniklerinin erken örneklerini sunar. Opera, adını olayların merkezinde yer alan ipek bir merdivenden alır. Bu merdiven, genç Giulia’nın, vasisi Dormont’un bilgisi dışında evlendiği kocası Dorvil’i geceleri odasına gizlice almasını sağlar. Ancak aynı merdiveni üç farklı erkeğin kullanması, yanlış anlamalarla dolu eğlenceli bir karmaşaya yol açar. Altı karakter arasında geçen bu hızlı tempolu komedi, kimlik karışıklıkları, gizli ilişkiler ve beklenmedik karşılaşmalar üzerinden gelişir.

Eser, günümüz sahneleme anlayışında çoğu zaman hızlı tempolu bir sitcom havasında yorumlanır. Yönetmen Damiano Michieletto’nun yaklaşımıyla da vurgulandığı gibi, Rossini’nin temel mottosu “gündelik olanın abartılarak operaya dönüştürülmesi”dir. Bu anlayış, La Scala di Seta’yı hem müzikal hem de dramatik açıdan son derece canlı ve keyifli bir yapıt haline getirir. Opera, 19. ve 20. yüzyıl boyunca Lizbon, Floransa, Londra, Milano ve Paris gibi önemli merkezlerde sahnelenmiş; ayrıca Rossini Opera Festivali kapsamında 1988’den itibaren birçok kez yeniden yorumlanmıştır. Bugün La Scala di Seta, zarif müziği, parlak uvertürü ve eğlenceli kurgusuyla Rossini’nin erken dönem dehasını yansıtan önemli eserlerden biri olarak kabul edilmektedir.

Gioachino Rossini, La scala di seta “The Silken Ladder”

La scala di seta is a one-act farsa comica (short comic opera) composed by Gioachino Rossini in 1812, when the composer was only twenty years old. The libretto was written by Giuseppe Maria Foppa, who also authored the texts for Rossini’s earlier L’inganno felice and later Il signor Bruschino. The opera is one of the five farse Rossini composed for the Teatro San Moisè in Venice, a group that also includes La cambiale di matrimonio, L’occasione fa il ladro, L’inganno felice, and Il signor Bruschino.
The premiere took place on 9 May 1812 in Venice and was met with great enthusiasm by contemporary audiences. In a letter written to his mother the day after the premiere, Rossini described the success of the performance, stating that “from the overture to the final note, there was uninterrupted applause.” Despite this initial acclaim, the opera soon disappeared from the repertoire and remained largely unperformed for many years, only to be rediscovered and reintroduced to the operatic stage after the Second World War. Nevertheless, the overture has consistently retained its popularity in the symphonic repertoire, owing to its energetic character and brilliant orchestration.
La scala di seta may be regarded as a precursor to Rossini’s masterpiece Il barbiere di Siviglia, composed just four years later. The overture’s lively rhythms, flowing eighth-note figures, straightforward harmonic language, and the characteristic “Rossini crescendo” offer early

examples of the comic expressive techniques that the composer would later refine and employ with mastery.

The opera takes its title from a silk ladder that lies at the center of the plot. This ladder allows the young Giulia to secretly admit her husband Dorvil into her room at night, unbeknownst to her guardian, Dormont. However, the use of the same ladder by three different men results in a series of humorous misunderstandings and escalating comic confusion. The fast-paced comedy unfolds among six characters through mistaken identities, concealed relationships, and unexpected encounters.

In contemporary stage practice, the work is often interpreted with the rhythm and style of a fast-paced sitcom. As emphasized in the directorial approach of Damiano Michieletto, Rossini's underlying principle may be described as the "transformation of the everyday into opera through exaggeration." This perspective renders La scala di seta an exceptionally lively and entertaining work, both musically and dramatically.

Throughout the nineteenth and twentieth centuries, the opera was staged in major cultural centers such as Lisbon, Florence, London, Milan, and Paris, and has been repeatedly revived since 1988 within the framework of the Rossini Opera Festival. Today, La scala di seta is regarded as one of the significant works that exemplify Rossini's early genius, distinguished by its elegant music, brilliant overture, and engaging dramatic construction.

Erik Visser, Gevecht met de engel “Melekle Mücadele”

Gevecht met de engel, Hollandalı besteci ve gitarist Erik Visser tarafından 1978–1980 yılları arasında bestelenmiş, çağdaş enstrümantal müziğin en etkileyici eserlerinden biridir. Eser, Visser’in kurucuları arasında yer aldığı Flairck topluluğunun repertuvarında önemli bir yer tutar ve yıllar içinde Avrupa’da geniş bir dinleyici kitlesine ulaşmıştır.

Eserin ortaya çıkış süreci, bestecinin yaşamındaki son derece yoğun ve duygusal bir döneme dayanır. Visser, ilk kızı Anna’nın zorlu doğumu sırasında yaşanan ciddi tıbbi komplikasyonlar ve hayati riskler nedeniyle derin bir kaygı, umut ve içsel mücadele yaşamıştır. Bu güçlü duygusal süreç, eserin müzikal anlatımına doğrudan yansımış; ortaya dramatik, yoğun ve etkileyici bir müzikal yapı çıkmıştır.

Eserin adı, Tevrat’ta anlatılan Yakup’un bir melekle güreşmesi hikâyesine sembolik bir göndermede bulunur. Bu metafor, insanın kaderle, korkularıyla ve belirsizlikle verdiği varoluşsal mücadeleyi temsil eder. Müziğin sürekli gerilim ile dinginlik arasında gidip gelen yapısı, bu içsel çatışmayı son derece güçlü bir biçimde dinleyiciye aktarır.

Başlangıçta gitar merkezli olarak bestelenen eser, Hollandalı besteci ve aranjör Étienne Verhagen tarafından tam senfonik orkestra için uyarlanmıştır. Verhagen’in zengin orkestral

renkler, katmanlı dokular ve dramatik dinamikler içeren düzenlemesi, eserin anlatım gücünü daha da derinleştirerek senfonik repertuvarda etkileyici bir boyut kazanmasını sağlamıştır.

Gevecht met de engel, güçlü duygusal anlatımı, teknik ustalığı ve evrensel temalarıyla, günümüz gitar repertuvarında özel bir yere sahip, çarpıcı bir müzik anlatısı olarak öne çıkmaktadır.

Erik Visser, Gevecht met de engel “Fighting with the Angel”

Gevecht met de engel is one of the most compelling works of contemporary instrumental music, composed between 1978 and 1980 by the Dutch composer and guitarist Erik Visser. The piece occupies a central position in the repertoire of the ensemble Flairck, of which Visser was a founding member, and over the years it has reached a wide audience throughout Europe. The compositional genesis of the work is rooted in an exceptionally intense and emotionally charged period in the composer’s life. During the difficult birth of his first daughter, Anna, Visser experienced profound anxiety, hope, and inner struggle as a result of severe medical complications and life-threatening circumstances. This powerful emotional experience is directly reflected in the musical narrative of the work, resulting in a dramatic, dense, and deeply affecting musical structure. The title of the composition makes a symbolic reference to the biblical story of Jacob wrestling with an angel, as recounted in the Hebrew Bible. This metaphor represents the human existential struggle with fate, fear, and uncertainty. The music’s continual oscillation between tension and repose conveys this inner conflict with striking intensity to the listener.
Originally conceived as a guitar-centered composition, the work was later arranged for full symphonic orchestra by the Dutch composer and arranger Étienne Verhagen. Verhagen’s orchestration, characterized by rich instrumental

colors, layered textures, and dramatic dynamic contrasts, further deepens the expressive power of the piece and allows it to assume an impactful presence within the symphonic repertoire. Through its powerful emotional narrative, technical sophistication, and universal thematic resonance, Gevecht met de engel occupies a distinctive place in the contemporary guitar repertoire, standing out as a compelling musical testament to human struggle and resilience.

Georges Bizet, Carmen Süitleri

Fransız besteci Georges Bizet (1838–1875), 19. yüzyıl Fransız müzik yaşamının en önemli figürlerinden biridir. Erken yaşta yaşamını yitirmesine rağmen, özellikle Carmen operası ile müzik tarihinde kalıcı bir yer edinmiştir. Prosper Mérimée'nin aynı adlı novellasından uyarlanan bu opera, 1875 yılında Paris'te Opéra-Comique'de sahnelenmiştir. İlk temsillerinde gerek konusunun cesareti gerekse müzikal anlatımındaki gerçekçilik nedeniyle dönemin eleştirmenleri ve izleyicileri tarafından mesafeli karşılanan eser, kısa sürede uluslararası alanda büyük yankı uyandırmış ve günümüzde dünya opera repertuvarının en çok sahnelenen yapıtlarından biri hâline gelmiştir.
Öykü, Carmen'in Don José'yi baştan çıkarıp onu terk etmesi, ardından boğa güreşçisi Escamillo'ya âşık olması ve bu aşk üçgeninin kıskançlık, tutku ve cinayetle sonlanması üzerine kuruludur.
Bizet, bu dramatik çatışmayı güçlü melodik yapı, zengin orkestrasyon ve İspanyol halk müziğinden esinlenen ritmik ve modal öğelerle derinleştirir. Besteci, özellikle orkestral renk kullanımı ve tematik bütünlük açısından, romantik dönem opera estetiğinin seçkin örneklerinden birini ortaya koymuştur.
Bizet'nin ölümünün ardından, eserin sahne dışı icralarını yaygınlaştırmak amacıyla yakın dostu ve besteci Ernest Guiraud, operadan seçilmiş bölümleri bir araya getirerek iki ayrı orkestra süiti hazırlamıştır. Carmen Süiti No. 1 1882 yılında, Carmen Süiti No. 2 ise 1887 yılında yayımlanmıştır. Her iki süit de operadan alınmış altışar bölümden

oluşmakta olup, dramatik anlatımı birebir takip etmekten ziyade, tematik ve karakteristik çeşitliliği öne çıkaran bir düzenlemeye sahiptir.

Carmen Süit No. 1

Birinci süit, operanın dramatik çatısını ve temel karakterlerini temsil eden bölümleri içerir. Açılıştaki Prélude, Carmen ve onun kaçınılmaz sonunu simgeleyen "kader teması" ile eserin trajik atmosferini belirler. Aragonaise, boğa güreşi öncesinde Sevilla'daki kalabalığın canlı ve şenlikli ruhunu yansıtırken; Intermezzo, flüt ve arp eşliğinde sunulan lirik anlatımıyla operanın en içsel ve duygusal bölümlerinden biri olarak öne çıkar. Séguedille, Carmen'in Don José'yi baştan çıkarma sahnesinin müziğidir. Bunu izleyen Les Dragons d'Alcala, askeri bir yürüyüş karakteri taşırken, süit, operanın en tanınmış temalarından biri olan Les Toréadors ile görkemli bir biçimde sonlanır.

Carmen Süit No. 2

İkinci süit, birincisine oranla daha kapsamlıdır ve operadaki vokal parçaların orkestral uyarlamalarına daha geniş yer verir. Marche des Contrebandiers, üçüncü perdedeki dağlık mekânın gizemli ve hareketli atmosferini betimler. Habanera, Carmen'in baştan çıkarıcı ve özgür doğasını yansıtan, opera literatürünün en tanınmış aryalarından biridir. Nocturne, Micaëla'nın saflık ve içsel çatışma dolu karakterini lirizm yoluyla ortaya koyar. Chanson du Toréador, Escamillo'nun gösterişli ve kahramansı kişiliğini parlak bakır üflemeli tınılarla vurgularken; La Garde Montante, askerî düzen ve disiplinin

enerjik bir tasvirini sunar. Süit, ritmik yoğunluğu ve dans karakteriyle dikkat çeken Danse Bohème ile etkileyici bir final yapar.

Carmen Süitleri, Bizet'nin melodik yaratıcılığını, orkestrasyon ustalığını ve dramatik anlatım gücünü saf orkestral formda yansıtan başlıca yapıtlar arasında yer alır. Renkli armonik yapı, ritmik canlılık ve karakter temsiline dayalı tematik işçilik, bu süitleri yalnızca opera uyarlaması olmaktan çıkararak bağımsız konser eserleri düzeyine taşımaktadır. Günümüzde Carmen Süitleri, dünya senfoni repertuvarının vazgeçilmez yapıtları arasında kabul edilmekte ve Bizet'nin müzik tarihindeki kalıcı önemini açık biçimde ortaya koymaktadır.

Georges Bizet, Carmen Suites

The French composer Georges Bizet (1838–1875) stands as one of the most significant figures in nineteenth-century French musical life. Despite his premature death, he secured a lasting place in music history primarily through his opera Carmen. Based on the novella of the same name by Prosper Mérimée, the opera premiered in 1875 at the Opéra-Comique in Paris. Initially, the work was met with reservation by both critics and audiences due to the boldness of its subject matter and the realism of its musical language. However, it soon achieved widespread international acclaim and has since become one of the most frequently performed operas in the global operatic repertoire.

Carmen is adapted from Prosper Mérimée's novella and centers on the narrative of Carmen seducing Don José, abandoning him, and subsequently falling in love with the bullfighter Escamillo. This love triangle culminates in jealousy, passion, and ultimately murder. Bizet intensifies this dramatic conflict through powerful melodic construction, rich orchestration, and rhythmic and modal elements inspired by Spanish folk music. Particularly in terms of orchestral color and thematic coherence, the composer produced one of the most distinguished examples of Romantic operatic aesthetics.

Following Bizet's death, his close friend and fellow composer Ernest Guiraud arranged selected excerpts from the opera into two orchestral suites with the aim of facilitating concert performances independent of the stage. Carmen Suite No. 1 was published in 1882, followed by Carmen Suite No. 2 in 1887. Each suite consists of six movements drawn from the opera. Rather than adhering strictly to the dramatic narrative, the suites emphasize thematic and character-based diversity through their organization.

Carmen Suite No. 1

The first suite comprises movements that represent the opera's dramatic framework and principal characters. The opening Prélude establishes the tragic atmosphere of the work through the "fate motif," symbolizing Carmen and her inevitable demise. Aragonaise reflects the lively and festive spirit of the crowd in Seville

prior to the bullfight, while the Intermezzo, featuring flute and harp, stands out as one of the opera's most introspective and lyrical moments. Séguedille accompanies the scene in which Carmen seduces Don José. This is followed by Les Dragons d'Alcala, characterized by a military march style, and the suite concludes grandly with Les Toréadors, one of the opera's most recognizable themes.

Carmen Suite No. 2

The second suite is more extensive than the first and places greater emphasis on orchestral adaptations of vocal numbers from the opera. Marche des Contrebandiers depicts the mysterious and energetic atmosphere of the mountainous setting in Act III. The Habanera, one of the most famous arias in the operatic canon, conveys Carmen's seductive and free-spirited nature. Nocturne presents the purity and inner conflict of Micaëla through lyrical expression. Chanson du Toréador highlights Escamillo's flamboyant and heroic persona with brilliant brass textures, while La Garde Montante offers an energetic depiction of military order and discipline. The suite concludes with Danse Bohème, an impactful finale marked by rhythmic intensity and a pronounced dance character.

The Carmen Suites rank among the principal works that present Bizet's melodic invention, mastery of orchestration, and dramatic expressive power in a purely orchestral form. Their colorful harmonic language, rhythmic vitality, and character-driven thematic craftsmanship elevate them beyond mere operatic arrangements,

establishing them as independent concert works. Today, the Carmen Suites are regarded as indispensable components of the international symphonic repertoire and clearly demonstrate Bizet’s enduring significance in music history.

Aslı Sıla Akdağ

Orkestra
Orchestra

I. Keman
Murat Anıl Erginol, konzertmeister*
Kamuran Aksel Yeşillik
Halit Sarp
Aslı Sıla Akdağ
Kerem Can Durmaz*
Irmak Acar*
Ahmet Düzenoğlu*
Nuri Deniz Mumcu*

II. Keman
Miray Çakır
Erhan Aytaç
Şerifcan Ayvaz*
Şükran Sıla Okay*
Cavahir Yunak*
Bensu Ünsal*

Viyola
Yağmur Cemgünal
Sinem Sadrazam
Tüzel Ergün
Tansu Çoruh*
Mehmet Çağdaş Tuncer*

Viyolonsel
Pınar Bayraktar
Püren Eda Gözer
İrem İlayda Canduran*
Ezgi Yağmur Bilgin*

Kontrbas
Tunç Çivril
Yağız Yeşil*
Işın Işık*

Flüt
Pamir Kolat**
Gizem Meriç Kılıç

Obua
Eylül Can Akdağ
Tanya Karaçay*

Klarnet
Ömer Berk Taraklı
Doğa Yürümez*

Fagot
Tılsım Bufe Muratal**
İdil Bilbay

Korno
Artun Çoruh*
Fırat Baysöz*
Yunus Çayır*
Mustafa Kofalı

Trompet
Hikmet Altunbaşlıer
Memet Çelik*

Trombon
Saruhan Sarı*
Cemre Öncü*
Emre Demirci*

Timpani
Ali Can Öztan

Vurmalı Çalgılar
Tansu Karpınar*
Mert Çağatay Yılmaz*
Levent Mert Dönmez*

Piyano
Narden Sonel*

Gelecek Konser
Next Concert

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti
Cumhurbaşkanlığı
Senfoni Orkestrası

APPLE HILL STRING QUARTET

KKTC CUMHURBAŞKANLIĞI SENFONİ ORKESTRASI

19 ŞUBAT 2026 20.00
Cumhurbaşkanlığı "Mavi Salon", Lefkoşa

Elise Kuder, *keman*
Jesse MacDonald, *keman*
Mike Kelley, *viyola*
Jacob MacKay, *viyolonsel*

ANA SPONSOR

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Telsim
Vodafone Grup Şirketi

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti
Cumhurbaşkanlığı
Senfoni Orkestrası

@kktccso

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
CUMHURBAŞKANLIĞI